

ονοματικές προτάσεις

	ΕΙΣΑΓΟΝΤΑΙ	ΧΡΗΣΗ	ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ
ΕΙΔΙΚΕΣ	Με τους ειδικούς συνδ.: ὅτι, ὡς	1. αντικείμενο 2. υποκείμενο 3. επεξήγηση	1. Οὗτοι ἔλεγον ὅτι Κῦρος τέθνηκεν 2. Οὐ γὰρ ἠγγέλη αὐτοῖς ὅτι τεθνηκότες εἶεν 3. Ταῦτα λέγω, ὡς τὸ παράπαν οὐ νομίζεις θεούς.
ΕΝΔΟΙΑΣΤΙΚΕΣ	Με το ενδοιαστικό μόριο μή ή μη ού ή ὅπως μη	1. αντικείμενο 2. υποκείμενο 3. επεξήγηση	1. Δέδιμεν μη οὐ βέβαιοι ἦτε. 2. Ἐφαίνετο δεινὸν εἶναι μη οἱ στρατιῶται δύσνοι ὦσιν 3. Ἔστι μάλιστα τοῦτο δέος, μη τρέψηται καὶ παρασπάσηται τι των πραγμάτων.
ΠΛΑΓΙΕΣ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΕΣ	Με το: εἰ Όταν είναι διμερείς με τα: εἰ - ἤ, εἴτε - εἴτε, πότερον - ἤ, πότερα - ἤ Με τις ερωτηματικές αντωνυμίες: τίς, πότερος, πόσος, ποῖος, πηλίκος, ποδαπός Με τις αναφορικές αντωνυμίες: ὅς, ὅστις, ὁπότερος, ὅσος, ὁπόσος, οἷος, ὁποῖος, ἡλίκος, ὀπηλίκος, ὀποδαπός. Με τα ερωτ. επιρρήματα: ποῦ, ποῖ, πόθεν, πῆ, πῶς Με τα αναφορικά επιρρ. οὗ, ὅπου, οἷ, ὅποι, ὀπόθεν, ἦ, ὅπη, ὡς, ὅπως	1. αντικείμενο 2. υποκείμενο 3. επεξήγηση	1. Ἐρήσομαι ὅστις ἐστὶν ὁ διδάσκαλος. 2. Οὐκ ἐστὶν ὅπως ἠσυχίαν σχήσει Φίλιππος. 3. Τοῦτ' αὐτὸ ἀποκρίναι, εἰ ἀληθῆ λέγομεν ἢ οὐκ ἀληθῆ.
ΑΝΑΦΟΡΙΚΕΣ	Με τις αναφορικές αντωνυμίες: ὅς, ἡ, ὃ, ὅσπερ, ἡπερ, ὅπερ, ὅστις, ἡτις, ὅτι, ὁπότερος, ὀπότερα, ὀπότερον, ὅσος, ὅση, ὅσον, οἷος, οἷα, οἷον, ὀποῖος, ὀποῖα, ὀποῖον, ἡλίκος, ἡλική, ἡλικόν, ὀπηλίκος, ὀπηλική, ὀπηλικόν, ὀποδαπός, ὀποδαπή, ὀποδαπόν	1. υποκείμενο 2. κατηγορούμενο 3. αντικείμενο 4. παράθεση 5. επεξήγηση 6. επιθετικός προσδ.	1. Ὅστις ἐαυτὸν φιλεῖ μετ' ἐμοῦ μαχέσθω. 2. Οὗτός ἐστὶν ὃς ἀπέκτεινε τοὺς στρατηγούς. 3. Τιμωροῦνται καὶ κολάζονται οὗς ἂν οἴωνται ἀδικεῖν. 4. Ἦν δέ τις, ὃς Φαρναβάζω ἐτύγχανε. 5. Οἶμαι ἂν ἡμᾶς παθεῖν τοιαῦτα, οἷα τοὺς ἐχθρούς οἱ θεοὶ ποιήσειαν. 6. Ἔτυχεν ἡ πρύμνα ἐστεμμένη τοῦ πλοίου, ὃ εἰς Δῆλον Ἀθηναῖοι πέμπουσιν.

επιρρηματικές προτάσεις

Εἶδος	Εισάγονται	
Αιτιολογικές	Με τους αιτιολογικούς συνδ.:	γάρ, ὅτι, διότι, ὡς, ἐπεὶ, ἐπειδὴ.
	Σπάνια εισάγονται και με τους συνδ.:	ὅτε, ὁπότε, εἰ.
Τελικές	Με τους τελικούς συνδ.	ἵνα, ὅπως, ὡς
Χρονικές	Με τους χρονικούς συνδ.	ὡς (ὅταν), ὅτε, ὁπότε, ἐπεὶ, ἐπειδὴ, ἕως, ἔστε (μέχρι), ἠνίκα, πρὶν
	Με τα χρονικά επιρρήματα	ὡσάκις, ὀποσάκις
	Με τις αναφορικές εκφράσεις	ἐξ' οὗ, ἐξ' ὅτου, ἀφ', ἀφ' ὅτου, ἐν ᾧ, μέχρι οὗ, ἄχρι οὗ, ἕως οὗ
	Με τις φράσεις	ἐπεὶ πρῶτον, ἐπεὶ τάχιστα, ἐπειδὴ τάχιστα, ὡς τάχιστα, οὐ πρότερον ...πρὶν, οὐ πρόσθεν ...πρὶν
Αποτελεσματικές	Με τους συμπερασματικούς συνδ.	ὥστε, ὡς
Υποθετικές	Με τους υποθετικούς συνδ.	εἰ, ἐάν, ἂν, ἤν
Εναντιωματικές	Με τους εναντιωματικούς συνδ.	εἰ καί, ἐάν καί, ἂν καί, ἤν καί
Παραχωρητικές	Με τους παραχωρητικούς συνδ.	καὶ εἰ, καὶ ἐάν, καὶ ἂν, καὶ ἤν